

N:o 77.

Af herr **D. M. Lyckholm**, om ändring af 4 och 15 §§ förordningen angående tillverkning och beskattning af maldrycker.

Det har visat sig, att i förordningen angående tillverkning och beskattning af maldrycker vissa detaljbestämmelser vålla industridkarne både olägenheter och kostnader, som det helt visst icke varit lagstiftarnes mening att bereda dem.

Af de bestämmelser, som gjorts till föremål för anmärkningar och klagomål, är det två, som för de mindre skattepliktiga bryggeriernas vidkommande särskildt varit betungande.

Den ena af dessa bestämmelser återfinnes i § 4 mom. 1 af kungl. förordningen af den 17 juni 1903. I nämnda paragraf och moment stadgas, att i skattepliktigt bryggeri må för tillverkning af maldrycker användas endast torkadt, rostadt eller brändt malt, humle, jäst och vatten. Detta hindrar den skattepliktige tillverkaren från att för svagdrickats bibringande af den af allmänheten åstundade färgen använda något annat ämne än brändt malt, s. k. färgmalt. Den skattefrie tillverkaren har däremot enligt kungl. förordningen rätt att för svagdrickats färgning tillsätta sockerkulör, som är både billigare och ändamålsenligare, enär den icke såsom färgmaltet efterlämnar bismak. Denna olikhet i bestämmelser bliver för den skattepliktige utöfvaren af bryggerinäringen så mycket kännbarare, som den skattefrie tillverkaren af svagdricka redan genom skattefriheten intager en gynnad ställning gent emot honom. I själfva verket kommer den skattepliktige tillverkaren genom båda dessa omständigheter i ett så ofördelaktigt konkurrensläge, att hans rätt att af det beskattade maltet tillverka svagdricka betydligt reduceras.

Den andra af de för klagomål utsatta paragraferna gäller en tidsbestämmelse. Uti 15 § af förenämnda kungl. förordning föreskrifves nämligen bland annat, att om maltkrossningen utan föregången anmälan om tillverkningens eller maltkrossningens upphörande afbrytes och icke ånyo företages inom fem dygn, det oräknadt, hvarunder afbrottet skedde, åligger det tillverkaren att inbetala det på bryggeriet för afbrottstiden belöpande kontrollörsarfvodet. En sådan anmälan, som här afses, medför emellertid, att bryggarens tillståndsbevis för maltkrossnings företagande och tillverkning af maltdycker upphör att gälla, och då anmälan för erhållande af nytt tillståndsbevis måste göras minst tio dygn innan ny maltkrossning må företagas samt dessutom före sistberörda anmälan en del formaliteter äro att iakttaga, är det uppenbart, att en bryggare icke kan för ett afbrott i maltkrossningen af endast några få dagar göra anmälan om tillverkningens eller maltkrossningens upphörande. Den i § 15 angifna fristen är uppenbarligen för kort och ställer ofta, såsom erfarenheten visat, industriidkaren inför det svåra valet att antingen anordna driften på ett mindre ekonomiskt sätt eller ock utsätta sig för extra utgifter såsom ett föga välkommet skattetillegg. Rätt många skattepliktiga bryggerier behöfva åtminstone under någon del af året icke brygga mer än en gång i veckan och andra hafva ordnat sig så, att de helst brygga två, tre eller flera dagar å rad och därpå göra ett uppehåll om flera dagar. Åter andra bryggerier, som med hänsyn till affärens framtida utveckling satt upp materiel, som är tilltagen större än hvad nuvarande behovet kräfver, behöfva för att på lämpligt sätt tillgodogöra sig densamma inskränka antalet brygder men öka deras storlek. Den nu ifrågasvarande bestämmelsen lämnar emellertid icke tillverkaren frihet att välja det arbetssätt, som bäst lämpar sig för bryggeriet, så mycket mindre, som den i § 15 angifna fristen beräknats utan hänsyn till inträffande sön- och helgdagar.

Både 1881 och 1891 års maltskattekommittéer satte på sin tid fristen till tio dygn, men 1902 års kommitté minskade den utan motivering till fem dygn.

På grund af hvad jag ofvan haft äran anföra, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta sådana ändringar i kungl. förordningen angående tillverkning och beskattning af maltdrycker den 17 juni 1903, att i § 4

mom. 1 efter orden »torkadt, rostadt eller brändt malt, humle, jäst och vatten» må inskjutas orden »samt under de villkor Kungl. Maj:t föreskrifver sockerkulör», och att orden »fem dygn» i 15 §, hvarest de förekomma två gånger, å senare stället ändras till »tio helgfria dygn».

Stockholm den 27 januari 1905.

Melcher Lyckholm.